

...ko apeliral na nemški narod, naj nastopno zimo do-
ne se večje žrtve, kot jih mora in jih bo doprinalo vojaštvo
to pomeni, da Hitler ne upa še na zmago to zimo).

bake in sicer v prostorih Willow Inn, vogal St. Clair Ave. in 222 ceste v Euclidu. Kdor hoče imeti torej fino večerjo na tisto nedeljo, naj kupi pravočasno vstopnico, ki jo dobi pri vsakem članu tega kluba.

V soboto večer je rastopil v Euclid Beach parku tudi novo ustanovljeni mladinski krožek podružnice št. 10 SZZ. Ta krožek ni bil v uradni tejni, toda pokazal pa je, da se j' že dosti naučil v tem kratkem času, kar je bil organiziran. Naš poklon, deklič!

Dve največji trgovini z živili na debelo, od New Yorka do Chicaga, sta se včeraj združili, ko je Weideman Co. kupila Edwards Co. za \$1,500,000. Veščiki sodijo, da bo imela nova firma letnega prometa do \$15,000,000.

Zato mora vlada gledati, da bo mesa enako mero za vse prebivalstvo in to v vsakem kraju dežele. To se pa more doseči edino s tem, ako se vpelje enaka mera za vsako osebo. Dokler pa vlada ne vpelje te mere, se apelira na civilno prebivalstvo, naj začne prstevovaljno uživati manj mesa, je svetoval poljedeljski tajnik.

Izdelovanje žganja, brinjevca in drugih žganih pijač bo prenehalo s 1. novembrom. Sprememba distilirij bo izvršena kakor hitro mogoče. Mc-Namara je izjavil, da potrebuje vlada za drugo leto 476.000, 000 galon alkohola, in polovico tega se ga bo porabilo za umetni kavčuk.

Clevelandška mestna zbornica je včeraj določila, da ne bo dovolila predložiti pri volitvah 3. novembra spremembo k mestnemu čarterju, ki govori, da bi služil župan v uradu štiri leta, mesto dve. Županov tajnik, John E. Lokar, je predložil 34.000 podpisov volivcev, ki se strinjajo s to spremembo. Najbrže bodo počakali s tem do kakih izrednih volitev.

Washington. — Na 1. septembra bo odposlal vojni oddelek kakim 20,000 osebam čeke, kar bo za podporo sorodnikom in odvisnim osebam vojakov. Na 5. septembra bo vojni oddelek odposlal nadaljnjih 10,000 čekov.

Columbus, O.—V Ohio bodo začeli prodajati licence za avte z dne 8. septembra. Do 30. septembra mora imeti vsak voznik tako licenco. Licenca stane 40 centov in dobi jo vsak, ako pokaže zadnjo licenco.

Potrebuje se najmanj 1.400 voznikov, ki imajo svoja vozila. Priglase se lahko moški ali ženske, samo da imajo svoj avto.

Vsak teden daje ta organizacija priglasiženim voznikom pouk v vozenju in o njih nalogi ob času zračnih napadov. Posebno je pa važno to, da jih uče vozarenja ponoči in ob času, ko so mestu ugasnjene vse luči. Že samo to je vredno, da se priglasiže za to šolo. Poleg tega jih uče v šoli brati zemljevide in razne kazipote ter napise. Seveda, to je vse brezplačno.

Ameriška mornarica potrebuje 1.500.000 mož. Zato je pričelo mornariško poveljstvo po vsej deželi kampanjo za nove rekrute. Za Greater Cleveland je določeno kvota 10.000. In véeraj se jih je priglasilo prvih 500. Kampanja bo trajala do 27. oktobra.

se nahaja bolna na svojem domu in želi, da bi jo prijateljice ob priliki obiskale.

Tako poročilo smo prejeli tudi včeraj od letalske šole Roswell, New Mexico. Vdstvo šole nam uradno naznanja da bo v soboto 5. septembra pomoviran za letalskega poročnika Fred E. Križman, sin poznane slovenske družine, Mr. in Ms. Matic Križman, 6030 St. Clair Ave., Cleveland, O. Fred bograduiral s činom poročnika iz natečaja

vrgel prvo bombo na tiste proklete . . . ! bom mislil na strašno trpljenje, ki ga mora prenašati naš narod v stari domovini!

Naše iskrene čestitke, Fred, Tvojemu napredovanju in bombami pa le dobro meri in njimi prav nič ne škodi. Ogljubi mo v bomo vam, fantje, da vam bom ne bo zmanjkalo!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1879.

83 No. 205 Tue., Sept. 1, 1942

Tretja obletnica svetovne morije

Tri leta so minila, odkar je Hitler vtaknil plamenico v evropski sod sodnika. Nastala je strašna razstrelba, da se je stresel ves svet v svojih težajih, lava svetovne morije se je razlila po vsem svetu in začela se je vojna, o kakršni svet niti sanjal ni, da je mogoča.

Milijone ljudi je zgrabilo za orožje. Eni v poželenju po svetovnem gospodstvu, drugi za obrambo svojih ognjišč. Ost Berlin-Rim z osnikom v Tokiu je začela ropati in moriti po Evropi in Aziji in začela podjarmljati narode, drugega za drugim. Svetovne demokracije so bile prisiljene prijeti za orožje, ali pa biti sužnje modernih banditov.

Vsi vemo, da bi bile demokracije lahko preprečile ta svetovni požar, ako bi ne bile spale in ako bi ne bile preveč zaljubljene v svojo mogočnost. Toda zdaj ne bomo popravljali jezov za preteklo povodenj. Kar je bilo je minilo. Zdaj je treba rešiti to, kar se da rešiti. Očitki za pretekle pogrške nam ne bodo prinesli zmage.

Res je, da je na strani demokracij v tem boju za pravico in resnico 28 držav. Proti njim sta prav za prav dva močna sovražnika, katera je treba uničiti, to sta Nemec in Japonec. Drugi njihovi sateliti se bodo zgudili obenem z njima. Zavedati pa se moramo, da sta ta dva naša sovražnika silno močna in do zob oborožena, v boju fanatična in brezobzirna. Proti takim sovražnikom je treba postopati z enako taktiko, brez parda in brez obzira.

Strašna je ta vojna in zagrizli smo se v drug drugega kot stekli psi. Boj je na življenje in smrt, za biti ali ne biti. Sile zla in sile pravice bijejo gigantski boj, ki ne bo končan prej, dokler ne bo zmaga pravice in demokracija.

In milijoni narodov, ki direktno niso posegli v ta titanski boj, ker so vključeni v verige osiških sil, zrejo na to borbno in molijo za uspeh pravičnega orožja. Od Norveške do Arabije, od Holandske do Kitajske, od sibirskih step do pomandran Francije se ozirajo oči milijonov narodov preko morja na mogočne Zed. države, odkoder pričakujejo odrešitve in svobode.

Ti narodi izgovarjajo ime "Amerike" z neko sveto pobožnostjo. To ime jim daje novo upanje in novo voljo do življenja. Ti narodi instinktivno čutijo, da je vlada in narod Zed. držav glavni in neizprosni sovražnik Hitlerja in vsega, kar je v zvezi z njim to je: proti nazijsko-fašistični filozofiji.

In ti zatirani in zasluženi narodi se ne varajo v svoji veri v Zed. države, ki so šle po dolgem oklevanju in naračnost prisiljene v to svetovno borbo. Amerika je poskušala vse, da bi se izognila vojni, toda ko je bila primorana zgrabiti za orožje, je šla v vojno na celi črti in s prisego, da ne odneha prej, dokler ne bo strt hitlerizem in fašizem, dokler ne bo svet zopet varen pred roparji.

Hitler, ki ni nikdar pričakoval, da bodo stopile Zed. države v vojno, danes ne more več nazaj. Dobro se zaveda, da se mu ne bo nikdar posrečilo podjarmiti s svojimi hlapci vesoljnega sveta, kar je bil sicer njegov namen, ko je prišla za orožje Amerika z vsem svojim bogastvom in z vso svojo silno industrijo.

Ko se je po prvi svetovni vojni umaknila Amerika iz evropske politike, so jo evropske velesile izbrisale iz liste odločujočih faktorjev ter računale, da se Amerika ne bo nikdar več vtikala v evropske konflikte. Na to je Hitler tudi računal, ko je začel pred tremi leti osvajati Evropo. Na 8. decembra 1941 je Hitler videl, da se je grozno vstel.

Ko je bil feldmaršal Goering še kapetan pri letalcih, je odgovoril na domnevo, če se bo Amerika še kdaj spustila v evropske probleme, z krohotom ter dejal:

"Amerikanci so najbolj zaupljivi ljudje na svetu in nikdar več si ne bodo dovolili, da bi se zapletli v evropske homatije, katere ima pravico reševati samo Nemčija. Amerikanci poznajo samo filozofijo dolarja. Iz svojih knjig so izbrisali Evropo kot neplačljiv dolg. Njih čete ne bodo nikdar več teptale blato po evropskih bojiščih. Da bi vtikali Amerikanci svoj nos v naš posel tukaj, je prav tako nemogoče, kot je nemogoče, da bi mi luna vzela z roke to-le cigaro. Voditelj, ki bi si upal ustaviti Nemčijo, ko je začela svoj pohod za svetovno oblast, še ni rojen in nikdar ne bo rojen v kaki demokratski deželi."

Feldmaršal Goering danes spoznava, da je bil tak mož že rojen in rojen v demokraciji in to je naš Franklin Delano Roosevelt. Nemčija je mislila, da predsednik Wilson, največji idealist na svetu, ni zapustil nobenega naslednika in da je ameriški idealizem izumrl z njim. Nemčija danes vidi, da se je zmotila in ta njena zmotba bo njen pogin.

Ko je Hitler pogljal svoje kohorte 1. septembra 1939 na Poljsko, danes pred tremi leti, je naša vlada vedela, da je Hitlerjev apetit brez meje in da se ne bo zadovoljil samo s Poljsko. Že takrat je Roosevelt rekel, da so ameriške obrambne linije v Evropi, ker Hitler se ne bo zadovoljil samo z malimi evropskimi narodi, ampak bo skušal poseči tudi po drugih deželah.

Danes vidimo vse Hitlerjeve nakane in njegov apetit po svetovni oblasti. In vendar je moral priti Pearl Harbor, predno so Amerikanci spoznali nevarnost, ki preti njihovi svobodi. Pa jih je še danes dosti, ki tega ne vidijo in ne ver-

BESEDA IZ NARODA

Slovenski narodni muzej odprt za javnost

Cleveland, O.—V petek, 4. septembra se odpre prva razstava zbranih stvari v Slovenskem narodnem muzeju v Slovenskem narodnem domu, 6411 St. Clair Ave. in sicer ob 6. uri zvečer. Razstava bo odprta do 9. ure ali delj, če bodo obiskovalci. V soboto, 5. septembra pa bo razstava odprta že ob 2. uri popoldne in do 9. ure zvečer. V nedeljo 6. septembra in na delavski dan 7. septembra pa bo muzej odprt od 10. ure dopoldne do 9. ure zvečer, da bo vsakemu dana prilika, ki hoče, da si lahko ogleda razstavo. Razstava se bo potem nadaljevala do 20. septembra in sicer ob petkih, sobotah in nedeljah zvečer od 6. ure naprej.

Vstopnina je določena 25 centov za osebo. Razstave se udeležijo tudi Mr. Matija Pogorelec iz Minnesote, ki je prvi častni član Slovenskega narodnega muzeja in je tudi kot posameznik največ poslal stvari v muzej. Kdor se zanima seznani se z Mr. Pogorelcem, naj pride v Slovenski narodni dom, kjer bo sprejemal goste ob navedenih urah.

Mnogo je bilo dela in priprave, da se je priredilo te razstave v teh burnih časih, ko se nahajamo v vojni in ko je skoro sleherni zaposlen z delom v tovarni ali kje drugje, tako da je res težko dobiti pomoč za izpeljavo načrtov razstave.

Medtem, ko sovražniki rušijo vasi in mesta v starem kraju, ko sežigajo slovenske knjige in uničujejo vse kulturne pridobitve, pa se tukaj na tej strani oceana odpira nova ustanova Slovenski narodni muzej, ki bo skušal vrstiti važne naloge ameriških Slovencev in ohraniti pridobitve za zgodovino.

Obiščite Slovenski narodni muzej in toplo vam bo pri srcu, ker to je nekaj našega slovenskega v Ameriki. Na razstavi je preko 200 slik vsake vrste in v 12 razstavah omara mnogo zanimivosti in dragocenih predmetov. Slovenski narodni muzej je vaš, je last vseh ameriških Slovencev, zato pridite in si ogledajte prvo razstavo, ki je sicer skromna, ampak precej zanimiva.

Na svidenje!
Erazem Gorshe, tajnik.

Lorainski kotiček

Josephine Eisenhardt

Pred tedni je bil tukaj od vlaka do smrti povožen rojak Anthony Maholic (Mihelič). Nikdo ne ve kako se je nesreča pripetila. Pazo je našel pokojnega rojaka na tračnicah mrtvega. Star je bil komaj 39 let. Rojen je bil v vasi Gradac, fara Podzemelj v Beli krajini. Tukaj je bival 35 let, zapušča soprogo, dva sina in eno omoženo hčer ter mater Mrs. Anton Erjavce. Ob času smrti ni bil pri nobenem društvu, dasiravno je bil v prejšnjih časih član večih društev, a je v zadnjem času iste vse opustil. Pokojnemu želimo miren počitek, prizadeti družini pa naše sožalje.

Mrs. Uršula Zihlerl si je pri nesrečnem padcu zlomila nogo nad členkom. Nesreča se je pripetila, ko je s svojim možem nabirala maline v bližnjem gozdu jamejo.

Toda ne glede na to, kaj kdo misli, demokracije so stopile v vojno na vsej fronti in konec evropskih in azijskih diktatorjev je neizbežen. Vprašanje je samo kdaj bo prišel njihov konec. To zimo? Drugo leto?

Eno je gotovo in to je: čim resneje bomo delali na vojnem naporu, če bo storil vsak svojo dolžnost, doma in na bojnem polju, tem hitreje bo konec vojne in prej bomo praznovali zmago. Toda praznovali jo bomo!

pri Kolbe Rd. Tam je mali potček, katerega je njen mož z lahkoto preskočil, ona je pa na kamnu spodrsnila, da je padla v vodo in si pri tem zlomila nogo. En teden se je nahajala v bolnišnici, sedaj pa se zdravi doma. Upamo in želimo, da se ji bo noga kmalu in dobro pozdravila.

Na bolniški postelji je tudi Mrs. Rose Černe. Tudi njej želimo skorajšnjega zdravlja. Poročil se je mladenič Frank Zaletel. Poroka se je vršila v bližnjem mestu Barberton, odkoder je tudi nevesta doma, gđ. Albina Trenta je sedaj Mrs. Zaletel in se je sedaj kar za stalno naselila med nami. Upamo, da ji bo prav ugajalo tukaj, saj Lorainčani smo "fajn" ljudje, bi dejala, i menda ja. Mlademu paru želimo kar največ sreče in božjega blagoslova v zakonu.

No ja, saj pravim, da smo v naši vasi fajn ljudje, kajti če bi ne bili, bi se vile rojenice ne ustavljale tako pogosto med nami. Tako so te imenitne gospe prišle na obisk k sledečim družinam in jim prinesle prelepa darila: družini John Jakopin in družini Frank Tomažič so poklonile prav krepke in korajžne fante. Oba znata že prav dobro vriskati. Dekliško ime Mrs. Tomažič je bilo Johanna Drobnič iz Clevelanda. Družino Joe Janežič in ravno tako družino Rudny Tomažič so obdarovale pa z zalimi in na vso moč pridnimi punčkami — prvorojenkami.

Tudi ti dve dečki sta že prav izvrstni pevki. Mrs. Tomažič deklško ime pa je bilo Jennie Trenta iz Barbertona. Vsem tem družinam naš poklon in čestitke!

V službo Strica Sama je odšel mladenič Anthony Uršič. Želimo, da bi se kaj kmalu zopet zdrav povrnil med svoje.

Ponosna, da sta postala državljana najboljše dežele pod božjim soncem, sta pa dva naša rojaka in sicer: Joseph Konte in Joe Rupnik. Obema naše čestitke!

Pokojni Joseph Jerina

Danes se vrši pogreb pionirja, ki je bil izredne osebnosti, čestitljive visoke starosti 84 let. Ta mož je bil poznan kot trpin, mož težkega dela že v domovini, isto tako tudi v Ameriki, kamor je došel pred 50 leti. Doma je bil poznan v vasi Kamniku kot Bolčev Joželj. Prvič se je priženil na Planinco nad Preserjem, kjer se je trudil, da bi si siromaški dom zboljšal, toda v razmerah in okolnostih tam ni bilo mogoče.

Prišel je po srečo v Ameriko. Taki ljudje pa, ki so dospeli sem v zgodnjih letih brez da bi znali kaj več nego prijeti za težko delo, niso našli drugega nego tako delo, katerega se je izogibal vsak, kdor si je le mogel pomagati do boljšega.

Za Joželjina je bilo samo največje delo. Ker je bil junaške postave se tega tudi ni branil, štel si je v čast. V kolikor sem ga poznal, je bil še zelo ponosen, da je delal dela, kakršnih drugi niso hoteli ali mogli. Bil je ponosen na svojo korenitost, kakor so bili naši pionirji v teh letih, za to so jih ameriški tovarnarji klicali na delo na dvorišča, kjer je bilo potreba dvigati težke železne drogove s samimi rokami brez dvigal.

Dokler je zamogla močna postava Joželjina vse to vzdržati, je še šlo, toda človek zamore samo

toliko, v kolikor mu moči dopuščajo, končno se moči tudi izčrpa.

Korenitost našega rojaka se je zrabila v tovarnah, nakopal si je na noge silne bolečine in polno trpljenja, ki ga je dolga leta potem voljno nosil. Končno se mu je v največji potrebi in trpljenju le posrečilo, da je pred 14 leti bil sprejet v zavod za pohabljen v Warrensville Informatoriju, kjer je potem vsa leta nosil breme težke bolezni na nogah opirajoč se z bergljami. Naj bo omenjeno, mimo grede, da je bil ta mož, med drugimi bolniki in pohabljenici izvanreden bolnik. Bil je kakor otroček pohleven in ponižen, za obiske se je vsakemu zahvaljeval. Ako ga je kdo obiskal, je on tjal da tega ni vreden, "Saj ni treba zame časa trati tukaj, vi imate doma drugo delo itd." Vkljub visoki starosti je vedno molil, v molitvi ga je našel vsak, kdor ga je obiskal in sam je trdil, "Molil sem in vedno molim, molim tudi za sestro Marjano, ki je zame toliko dobrega storila."

Njegova sestra Marjana Repar, je bila od avtomobila ubita lanske leto. Tako in na ta način je rajni Joželj preživel 14 let življenja v zavodu med takimi, ki so na isti način preskrbljeni do smrti.

Ko sem o priliki kazal v zavodu slike stare domovine, lanske leto, si je brisal solze, ko je videl rojstni kraj. Tako je dokončal svoje leta visoke čestitljive starosti 84 let, ki so bila polna samo trpljenja, v kolikor ga zamore človek prenašati.

Ker je bila Bolčevova rodovina poznana v Kamniku kot ena v vasi številnejša in radi smrti matere zopet nadomeščena z drugo materjo, za to zapušča tukaj še popol-brata Jakob Jerina, ki je star 55 let stanujoč na 15337 Lucknow Ave.

V domovini zapušča dve sestri, drugače pa zapušča veliko bližnjih sorodnikov širom Amerike. Naj bo temu trpinu in izrednemu korenjaku in možu, ki ga lahko imenujemo "moža za težka dela" ohranjen blag spomin. Bil je nekaj korenjak in sam nase ponosen. Leta, bolezni in pohabljenost, so ga pa naredila, da je bil kakor mal nedolžen otroček, kakor že zgoraj omenjeno.

Danes je bilo položeno njegovo truplo v grob njegove sestre, ki je bila njegova oskrbnica tukaj v Ameriki, ko je bil on najbelj zapušen, ga je njegovala in obiskovala, vedno zanj molila in mu dajala najboljša navodila. Z njo sta se sedaj sešla zopet. Trupla so položena skupaj, njih duše pa se po tolikemu trpljenju na zemlji sedaj veselijo pri Bogu, kakor sta oba verovala vanj.

Naj bo ohranjen blag spomin obeh vernih oseb, naj se spočijejo pri Bogu.

Anton Grdina.

Članstvu dr. sv. Marije Magdalene

Ker je slučaj tako nanesel, da moram zopet odpotovati in me ne bo doma teden dni, zato prošim članstvo društva Sv. Marije Magdalene št. 162, K. S. K. J., da se obrne v vseh društvenih zadevah ali na predsednico, sestro Heleno Mally, 1105 E. 63rd St., ali pa na blagajničarko, sestro Frances Mocerol, 1152 E. 61st St. Upam pa, da se vse zopet srečno vidimo, ob mojem povratku. Do tedaj pa mi ostanite prav vse zdrave.

Maria Hochevar, taj.

KNJIŽEVNOST

Prihodnji teden bo izšla deloveta ali septembrova številka "Novega Sveta," s sledečo vsebino:

"Kako je v Vatikanu?" (uvodni članek); "Pregled" (raznih dohodkov); Ivan Zorman: "Večer" (pesem); K. C.: "Skriv-

nost" (črtica); "Mojim prijateljem!" (članek); Dr. J. L. Zaplotnik: "Msgr. Alojzij Plut" (življenjepis); "Rev. F. M. Jevnik" (življenjepis); J. M. Trunk: "Time ure—Time is Money" (premišljanje); Very Rev. M. Šavs: "Črtice" (zanimivi spomini); "Slovenski pionir" (opisovanje Slovencev v Johnstownu, Pa.); "Jubilejna kampanja" "Dom in zdravje" (razni nasveti za gospodinjstvo, zdravstvo itd.); "Za smeh in zabavo" K. C.: "Grofov Jagar" (zanimiv roman).

Septembarska številka "Novega Sveta" je vrlo zanimiva in opozarjamo čitatelje, naj sežejo po njej. Sploh vsaka številka tega slovenskega mesečnika je za vsakega Slovence posebnost, brez katere bi ne smel biti.

"Novi Svet" stane letno samo \$2. Naročnino sprejemajo zastopniki lista, ali pa pošljite isto na Upravo "Novi Svet," 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Stamboliski-veliki Slovan in veliki Socialni propovednik

Na 14. junija 1923. je padel zadet od zločinske roke eden največjih sinov bolgarskega naroda, prepričan Jugoslovian in visoko zaveden Balkanec - Aleksander STAMBOLISKI. Devetojunijski preobrat, organiziran od klike tujih plačancev mu je odvzel zakonito oblast in po množstvenih pokoljih bolgarskega kmečkega upora, ki ga je to nasilje izzvalo, so se zverinske tolpe polastile velikega bolgarskega kmečkega voditelja in ga razmrcvarile neke v bližini reke Marice. Še do danes niso mogli njegovi zvesti pristaši ugotoviti, kje leži njegov grob.

Nemški imperializem, ki ga na Bolgarskem že nekaj desetletij zastopa kralj Boris Koburški in laški fašizem sta organizirala nasilni preobrat proti zakoniti kmečki vladil Aleksandra Stamboliskega in bogato nagradila njegove zločinske krvnike. —

Aleksander Stamboliski je bil junaški vodja in neustrašen borec za svoje ideale, katerim je posvetil vso svojo osebnost. Aleksander Stamboliski je bil eden največjih reformatorjev človeške družbe, ki so jih kdajkoli rodile balkanske zemlje. Aleksander Stamboliski je bil ideolog nove človeške družbe, zasnovane na vzajemnosti dela, na temeljih svobode in demokracije.

Aleksander Stamboliski se je vse posvetil zemlji in njenim obdelovalcem, ki jih je ljubil globoko, iskreno in neomejeno. Sam je bil kmečki sin in z bolgarskim kmetom je delil dobro in hudo.

Nič manjša ni bila njegova ljubezen in nagnjenje do delavstva. Aleksander Stamboliski ni bil socialist in to v prvi vrsti zato, ker je sovražil nasilje in odrekal vsaki diktaturi, zato tudi diktaturi proletarijata, vsako upravičenost. Zavedal se je dobro, da postavlja diktatura proletarijata delavstvo nad ogromne množice marljivih in dobrosrčnih kmečkih ljudi.

Aleksander Stamboliski se je vse svoje življenje trudil, da bi pomagal bolgarskemu kmetu in da bi ga dvignil na človekavredno življenje. Pri tem pa ni stremel po kaki kmečki diktaturi, ampak je svoje napore usmerjal za tem, da kmečkega človeka izenači z ostalimi družabnimi sloji in da na ta način uresniči svoj življenski ideal: resnične

socialne enakosti. Kot pravi narodni je Stamboliski verjel v silo ideje in priznavanje naroda kot vrhovno oblast, ki smeli borec je bil vedno pravljen na najvišje ravni, v resnici je padel kot branilec narodnih pravic, rodne svobode. Kot resnični rodni propovednik se je svetil idealom svojega človeštva, zlasti pa težnjam vseh narodov in razžaljenih. Kot v mislec je naslutil vseh novih preobrazb in oblik žabnega razvoja, zato je ril novo socialno miselnararno-kooperativnega socialnega sindikalizma.

Aleksander Stamboliski prvi postavil na stalni človeški družbi najprej na moralna razorožitev, čemo doseči resnični mir. Z vsem ognjem in temperamento je sovražil manski imperializem in dalski pruski militarizem, se je z vsemi svojimi silami ril za odstranitev prusjaške dinastije s samorodnega kmečkega, je spoznal neobhodno potrebo po bratstvu razumu vseh južnih narodov in balkanskih narodov, ker je bil prepričan, da tem sporazumu zopet edina možnost za njihovo den neodvisen obstoj to je Aleksander Stamboliski pred tremi desetletji v Har-gumno in glasno izjavil celotnim bolgarskim kmetom: DA JE JUGOSLAVIJA predpresednik bolgarske de je Aleksander Stamboliski usmeril bolgarsko politiko k naporom po sodelovanju z bolgarskimi sosedi in z Društvom Stamboliski je boril in delal v smeri slovenske in balkanske cije prav do zadnjega svojega trudapolnega nja.

Aleksander Stamboliski nepolnih treh letih v Bolgarije popolnoma demokratično državo, ki nim elanom hitela k blagostanju. V tej kmečki je Aleksander Stamboliski porodil in prekrvali čiški narod ter ga postavil ostalih kulturnih skih narodov. S svoj duhovno silo je v svo naroda vsadil in poglodela ideale svobode, slovenske lidarnosti in bratstva rodov. Ti veliki ideali (Dajte na 3 strani)

Agent, ki je prodajal...
"Ali bi lahko videl..."
"Lahko, če nimate..."
"Oprostite, gospe..."
"Aha, sem! Kaj..."
"O, tako! Vidite..."
"Res ste mislili..."
"Prodajate? Metle..."
"Ne odlašajte! Naročite si fin FUR CO..."
"ali "STERLING" suknjo za bodočo zimo..."
"WILL-CALL in to direktno iz tovarne..."
"D.A.J. dokler dobite še dobro blago po..."
"cenah. Za dobro blago in pošteno poslovanje..."
"bo se vam priporočam."
BENNO B. LEUSTIG
ENDICOTT 3426 1034 ADDISON RD.

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Potomala sta po ravni preri poraščeni s klatko, ostro kot je v njej komaj bilo sledov. Že dober west- ali sta hodila dva ali samo nila sta si roke, si želela srečno pot in se razšla. Haller je od- korakal dalje proti severu v odprto preri.

Yankee je gledal za njim in mrmral:

"Širomak —! Škoda ga je! Pa ni pomoči! Če ostaneva sku- paj, bi bila oba izgubljena, to- rej itak tudi on —"

Streslo ga je, sam ni vedel zakaj.

"Čas je, da se skrijem —!" je pravil. "Ko ga dohitijo in vprašajo po meni, jim bom po- vedal, da sem šel na desno. Obr- nil se bom torej na levo in si poiskal goščavo, kjer se skri- jem —"

Tako si je govoril pa se od- pravil.

Ni bil lovec in ne trapper, pa toliko je le vedel o življenju na divjem zapadu, da ne sme pu- stiti sledov za seboj. Tudi o tem je že slišal, kako je treba sled zabrisati. Ko je lezel v grmovje, si je poiskal taka me- sta, ki niso sprejemala vtiskov. Ritensko je lezel in če je opazil kako pohojeno bilko, jo je pre- vidno vzravnil. Ranjena roka in škrla sta mu bila napoti, le počasi se je pomikal, pa nazad- nje je le našel goščavo, ki je bi- la skoraj neprodorna. Zlezel je v njo, odložil škaflo in sedel na njo.

Ni bilo dolgo pa je čul glaso- ve in topot kopit. Jezdili so mi- mo, niso opazili njegove sledi in da je Haller sam šel dalje.

Razgrnil je vejevje in prežal na preri. Počasi je stopal Haller. Trampi so ga opazili in v skok pojezdili za njim. Sli- šal jih je in se obrnil ter pre- strašen obstal. Prijedili so do njega, govorili so, kazal je na vzhod, nabrž jim je pravil, da se je vrnil yankee v isti smeri na farmo. In potem je počil strel in Haller se je zgrudil.

"Končano je —!" je mrmral Hartley in spet ga je streslo. "Le počakajte, lopovi —! Če vas še enkrat srečam, — tisti strel vam povrne!"

Sem le radoveden, kaj bodo storili —"

Videl je, da so razjahali in se sklanjali nad Hallerjem. Na- to so stali in govorili, pa spet razjahali in cornel si je položil truplo pred sebe na sedlo. In ves začuden je gledal Hartley, da je krenil nazaj, njegova to- variša pa sta jezdila dalje.

In kar prestrašil se je, ko je tramp jezdil naravnost v goščavo, kjer je tičal. Ali išče njega —? Oddahnil si je, ko je cornel spustil truplo v gr- movje, spet krenil nazaj in od- jezdil. Kam, ni videl, nekaj ča- sa je še slišal topot konja in potem je bilo vse tiho.

Yankeeja je obhajala groza. Skoraj da mu je bilo žal za Hallerjem. Priča je bil straš- nega zločina — in truplo umor- jenega je položil cornel v nje- govo bližino, kot da mu hoče reči: "Ti si kriv njegove smrti —!" Najrajši bi bil kar zbežal, pa si ni upal, bal se je, da ga cornel išče.

Pa četr ure je minilo in še četr ure in cornela ni bilo na- zaj. Zasodil je, da bo varno, in sklenil, da odide. Prej pa je še razgrnil vejevje in pogledal ven na preri.

In tam je zagledal nekaj, kar ga je napotilo, da se je jadrno spet skril.

Od desne sem je prihajal po preriji samotni jezelec, prazne- ga konja je vodil za seboj. Nje- gova pot je križala sled tram- pov, opazil jo je, obstal in raz- jahal. Previdno se je ozrl na- okoli, se sklonil, in preiskal sled, pa stopil po njej nazaj do mesta, kjer so tramp ustrelili Hallerja. Konja sta šla sama za njim. Spet je obstal in dol- go opazoval sledove, pa globo- ko sklonjen stopil ob cornelo- vi sledi.

(Dalje prihodnjič)

ŠTAMBOLESKI-VELIKI SLO- VAN IN VELIKI SOCIAL- NI PROPOVEDNIK

(Nadaljevanje z 2 strani)

gospodarijo v bolgarskih na- rodnih množicah tudi danes, po- tolikih letih smrti Aleksandra Stamboliskega. Ravno ti plo- dovi vežejo danes roke tistim zločincem, ki bi hoteli bolgar- ski narod nagnati proti njiho- vim slovanskim bratom in os- vobodilcem Rusom. Ideje Aleksandra Stamboliskega kre- pijo dušo bolgarskega naroda in ne dovoljujejo Hitlerjevemu slugi kralju Borisu, da izvršu- je zločine v zasedenih pokraji- nah in da koplje prepade med balkanskimi Slovani in narodi. Te ideje vodijo goreče bolgar- ske domoljube k bratski zvezi in k skupni borbi z legendar- nim junakom Dražom Mihailo- vičem proti teutonskim in faši- stovskim nasilnikom. Te ideje pa bodo vodile že v kratkem tu- di k pogonu nemških in laških hord z Balkana. Te iste ideje kažejo bolgarskemu narodu in njegovim balkanskim bratom edino pot za rešitev svobode, za življenski obstanek in za kul- turno-gospodarski napredek. To je pot junaške borbe proti skupnim tlačiteljem, obenem pa je to zgodovinska pot k juž- noslovanskemu in balkanskemu edinstvu.

Zato je Aleksander Stambo- liski tako velik in nesmrten.

Hlapec Martin

Martin je bil hlapec pri Ska- larjevih. To se pravi, da ni bil samo hlapec, temveč tudi de- kla, skoraj bi rekli, da je bil to- vorna živina, ki so mu prav vse napravili. Martin je vse prene- sel. Saj je bil pa tudi temu primerno močan! Njegovo te- lo je bilo kakor voz "parizar" s širokimi kolesi in debelim dnom. Kar mu je bilo naroče- no, to je opravil, čeprav so ko- se stili pokale. Resnično je ni bilo stvari, ki bi ji Martin ne bil

kos.

Ko je bil teden mimo, težki teden pri Skalarjevih, in ko se je vse razveselilo nedelje, se je brez dvoma zgodilo, da so de- kle, ki so se nedelje najbolj ra- dovale, reklo Martinu: "Ti, veš, v sosednji fari je žegnanje —, daj, postori ti za nas v hle- vu!" Martin se je začel hudo- vati in jeziti na te vražje žen- ske, ki jim ni nič, če bi zavoljo malo godbe živina stradala v nedeljo, a pri tem je imel že koš v rokah. Tudi molsti je znal, o, od nikogar se ni dal po- biti! In čeprav je malce godr- njal, vendar je bil toliko časti- hlepen, da se je lotil dela in je zmeraj spet iznova pokazal, da je fant od fare. Svojo debelo bučo, okrogli hrbet, grčave ro- ke in noge, svojo razkušanost in grdo zunanjost je prekril s svojim delom. V ozkih Marti- novih prsih je plapolal ogenj gorečega častihlepa. Po zuna- njem je bil Martin kakor ži- val, da se ga je človek kar zbal, toda v duši je bil človek, člo- vek, ki je neprestano hotel kaj doseči. Ljudje so ga presojali po zunanjem videzu in so de- jali, da je norec, a Martin je imel ponos gospoda. Vse njegovo notranje življenje, vse njegovo častihlepe se je skušalo uteši- ti z delom. Če so rekli: "To bo pa Martin opravil, ta zna vse!" tedaj je postal njegov obraz kar lep, tako je zažarelo na njem iz notranjosti, tako sre- čen je bil zaradi takega pri- znanja.

Martinov ponos so bile tudi njegove obleke — njegovih dvanajst parov čevljev in nje- govih pet oblek. Res je, Mar- tin je bil samo hlapec in si je moral sleherni novič krvavo zaslužiti, toda obleke je imel lepše kot kak gruntnar. Sicer je komaj kdaj utegnil, da bi se lepo oblekel, nemara mu tudi obleke niso dobro pristojale in njemu samemu je bilo najbolje v delavni obleki, vendar — imel

je pa le svoje obleke. In to mu je zadoščalo. Nedeljo za nede- ljo jih je jemal iz omare, izkr- tačil jih je in jih spet spravil. Vse pare čevljev je zapovrstjo osušil, da so se svetili ko luč in jih spet postavil na njih me- sto. Dekle so se norčevale in ga vlekle: "No, Martin, boš šel malo ven?" A on ni odgovoril. On se je po svoje zabaval in je bil s tem zadovoljen.

Tako je živel Martin.

Bilo je prvega aprila — in dekle so se pomenkovala, koga bi potegnile za prvega aprila. Tudi gospodarja so vprašale, saj si je dejal, špas le mora bi- ti, da se življenje malo prezra- či! A ker so že vsi vedeli da je danes prvi april, ni bilo dru- gega, ki bi ga potegnili, kot sa- mo Martin. In saj so prav nanj že spočetka vsi mislili.

"Martin," je rekel gospodar pri zajtrku, "pojdi no k Ore- škovecu po umetno gnojilo, po "aprilat," pravi, da mi ga eno vrečo odstopi! Kar samokoln- ico vzemi s seboj!"

Martin je še postrgal žgan- ce iz skled in dejal: "A po —, no, ta prekleška imena teh tu- jih gnojil!"

"Po aprilat," je še enkrat po- vedal gospodar. Martin je vzel samokolnico in se je odpravil k Oreškovecu.

Pri Oreškovecu so bili tudi vprav pri zajtrku, ko je Martin pristorkljal v hišo, rekoč, da je prišel po tisti aprilat. Oreškovec se ni ničesar spom- nil in je bil v zadregi. Ozrl se je okrog mize, a tudi družina se ni ničesar spomnila. Vsi so prisluhnili in so bili radoved- ni. Oreškovec je prenehal je- sti — vendar se ni mogel spom- niti: "Kako praviš?" je vpra- šal še enkrat hlapca, in Martin je s poudarkom povedal, da je on, Oreškovec, obljubil nje- govemu gospodarju, da mu od- stopi vrečo umetnega gnojila aprilata. In zato ima tudi sa- mokolnico s seboj.

Tedaj se je začela najmlajša dekla hihitati, zaletelo se ji je in vsi so jo začeli udrihati po hrbtu, da se ne bi zadušila. Pri tem so se pa spomnili: prvi ap- ril! Oreškovec pa seveda tudi ni smel špasa pokvariti.

Dekle so koj odložile žlico in vse so šle po "aprilat." Marti- nu so dejali, naj se usede, ker da bo precej časa trajalo. Vsi so začeli tekati sem in tja, in Martinu se je zazdela velika čast, da se tako trudijo zaradi njega.

A ti so zunaj pobirali kame- nje in okruške od opeke in so jih metali v vrečo.

Ko je bila vreča polna, je re- kel gospodar: "A ti ne bo pre- težko, Martin?" V prav to je bilo Martinu všeč. Poskusil je. Presneto je bila vreča težka! Da se le kolo ne bi zlomilo, on bo že zmogel! A samokolnica je cvilila in pokala in se upogi- bala.

"Prekleti aprilat!" je zago- drnjal Martin, ko je spotoma počival. Od Skalarjevih so se zasilili klici dekel: "Hej, Mar- tin, ali ti naj pridemo, poma- gat?" Pa je spet porinil samo- kolnico in je sopihal pod bre- menom po hribu navkreber, da mu je v kosteh kar pokalo. Ka- kor bi mu bili dali kamenja in svinca v vrečo!

Na pragu so stali gospodar in družina in so se smejali. De- kle bi bile skoraj popokale od smeha, ko se je Martin pribli- žal s svojim bremenom. Dekle so zavpile: "Prvi april, prvi april —!" Tedajci je Martin spustil samokolnico iz rok.

Za hip je izgnila vsa moč iz njega. Komaj se je še obdržal na nogah. Z vseh strani je sli- šal grohotanje in roganje, iz vseh hiš so se norčevali iz nje- ga. Tedaj se mu je zvrtilo v glavi.

Martin je sunil v vrečo, v njej je bilo za pest debelo ka- menje. Začel je besneči. Pograbil jih je in jih začel lučati v Skalarjeve, ki so se razbeža- li v hišo. Pobil je vse šipe v ok- nih. S polnimi žepi je stekel nazaj k Oreškovecu. Tudi tam je lučal kamenje v vsakogar, ki ga je zagledal, in je tudi on- di pobil vse šipe. In kdor koli se je v vasi pojavil pred njim, v slehernega je zalučal kamen. Bila je divja, nebrzdana bes- nost, ki je pognala sleherni ka- men, da je kar grmelo.

Vsa krotkost je izgnila iz Martina.

Njegova čast in njegov po- nos, ki je na njima slonela nje- gova človeškost boljše vrste, sta bila osramočena. Izbruhnil je pračlovek iz njega in nobe- na dobra beseda ga ni več ukro- tila. Iz vseh besed mu je odme- val le še zasmeh in sramotenje in postajal je zmeraj bolj be- sen. Nobene pomoči ni bilo več zanj.

Zbežal je iz vasi v gozd. Ka- kor izbičana žival se je zaril v grmovje in je začel tuliti. In jokal se je dan in noč, da je odmevalo po gozdovih in so se ptici plašili.

Lakota ga je pognala nazaj k vasi. Koder koli se je poj- vil, se je razširila groza in strah. Dali so mu, kar je zahteval, da bi le že skoraj odšel. Martin je to opazil in ljudi tem bolj sovražil, čim več so mu po- darili v svojem strahu pred njim. Čutil je, da je zaničevan, izobčen — in ostajal je pri ži- valih. A tudi živali so bežale od njega. Tedaj je iznova po- begnil iz vasi, drevil je na sle- po po gozdu in je padel v pre- pad. Našli so ga z razbito gla- vo med gručam.

Pri Skalarjevih še vedno vi- si njegovih pet oblek v omari in zraven stoji dolga vrsta nje- govih čevljev. Nihče se ne upa dotakniti se jih, zakaj nekaj gospodstvenega veje z njih in še zmeraj napolnjuje kamrico hlapca.

Notranjost zemlje je danes prav tako vroča, kot je bila ob formiranju iste.

Let Your Answer to Bombs Be BONDS!

We are fighting enemies who will stop at nothing. With our homes, our very lives at stake, shall we stop short of giving our dimes and dollars for Defense? Buy Defense Bonds and Stamps every day, every week. Buy as if your very life depended upon it. It does!

Višek raztresenosti

Višek raztresenosti je dosegel nek možak v Bologni, ki je oddal pismo v poštni nabiralnik, pa je bil pozabil, da morajo biti pisma opremljena z naslovom, če naj pridejo komu v roke. Ko so poštni uradniki pismo odprli, da bi morda zvedeli, komu je name- njeno ali kdo ga je poslal, so našli v njem za kakšnih 1000 lir bankovcev, zraven pa nekoliko prijaznih, zahvalnih vrstic — to- da brez vsakega naslova in pod- pisa. Pošta sedaj čaka, da se bo pozabljeni pošiljatelj morda sam javil.

MALI OGLASI

Farma naprodaj

Proda se sadna farma, obse- gajoča 27½ akrov. Vsakovrst- no sadno drevje, večina drevja že rodi. Se nahaja 17 milj od Public Square, v bližini Char- don in Som Center. Hitremu kupcu se proda poceni. Nizki davki. Pokličite IVanhoe 0256. (Sept. 1, 3, 5)

Ženska za čiščenje

Delo dobi ženska za čiščenje v pekariji; stalno delo, dobra plača. Zglasite se pri Smay- da's Bakery, 14325 Euclid Ave. med 9 jutraj in opoldne. (206)

Gostilna naprodaj

Proda se gostilna zelo poceni. Ima D-1 in D-2 dovoljenje. Prometa je \$450 na teden. Mo- derna oprava. Zglasite se na 1231 E. 61. St., tel. EXpress 0879. (Sept. 1, 3)

Lepa hiša naprodaj

Naprodaj je enodružinska hi- ša, 6 prostornih sob, 2 garaži, sadni vrt; se nahaja ob poulični železnici in Lake Shore Blvd. Se proda pod ugodnimi pogoji. Vprašajte na 15801 Grovewood Ave. (Aug. 29, Sept. 1, 3)

Stanovanje se odda

V najem se odda stanovanje obstoječe iz 6 sob, novo deko- riranih, kopališče, furnez, fur- nez, velika klet in podstrešje. Vprašajte na 1281½ E. 55. St. (Aug. 29, Sept. 1, 3)

Dve sobi v najem

Dve sobi s kopalnico se odda- ta v najem. Vprašajte na 1051 E. 67. St. (205)

Hiša naprodaj

Prav poceni se proda hiša na E. 88. St. 6 sob in sončna veran- da velik lot. Cena samo \$4,500. Poizve se na 1246 Addison Rd. (204)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 2 družini. Vsako stanovanje 6 sob, kopal- nica, garaža, in za vsako družino še posebej kopališče v kleti. Klet pod vso hišo, 2 furneza, lot 40x140. Hiša je vseskozi v naj- boljšem stanju. Kogar zanima, naj se zgleda na 638 E. 101. St. (213)

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vpra- šajte za naš budget načrt. Pregled furnezo zastoj.

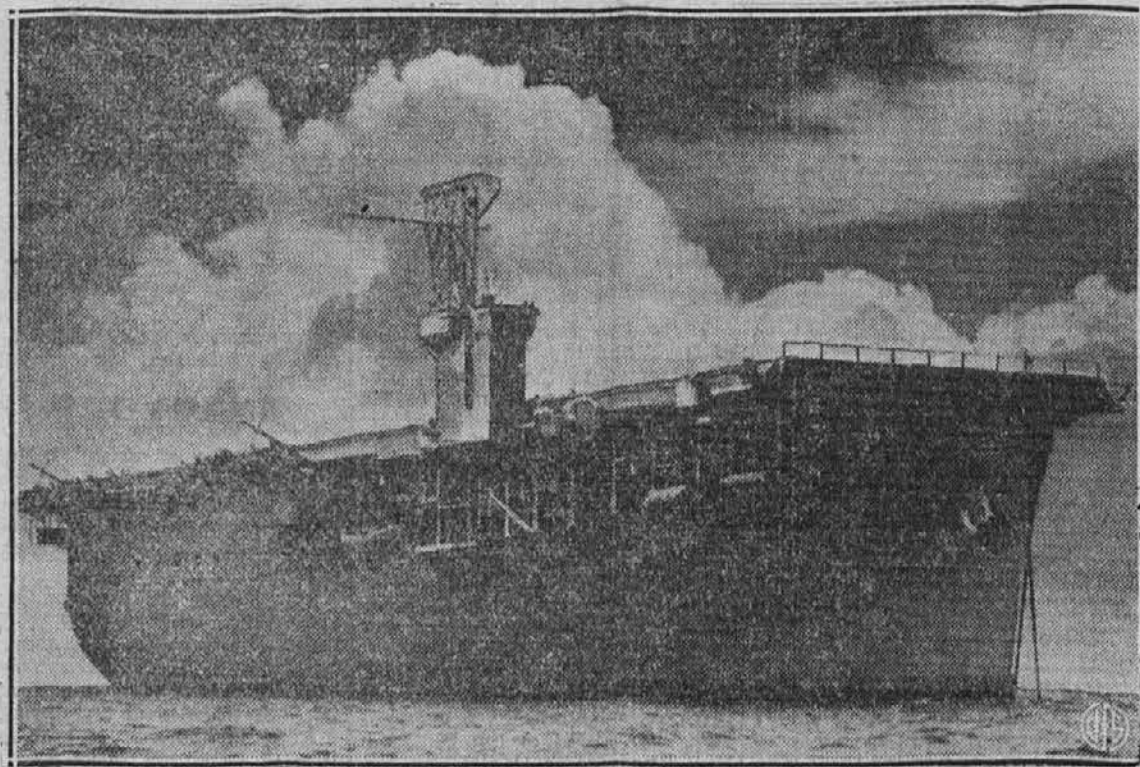
WHITE WAY COAL CO.
3838 SUPERIOR AVE.
HENDERSON 6177
DAJEMO EAGLE ZNAMKE

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

V Wawatosa, Wis., se je zrušila stena nekega skladišča in podkopala pod seboj 11 delavcev, ki so vsi našli smrt v razvalinah. Uničenega je bilo tudi na tisoče zabojev piva.

Gornja slika nam predstavlja bivši tovarni parnik, ki so ga sedaj predelali v no- silca letal, kakršnih Stric Sam v sedanji vojni tako nujno potrebuje.

V. J. KRŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

Alma pl. Vizenbrukova je uporabila nadčloveške sile, da bi prekosila obsovaženo nasprotnico, in je v ta namen odpovala v prestolico. Svojo obleko je obšla s prav lepimi čipkami, ki jih je podedovala po mozevi materi, a okrog vratu si je nadela nakit iz biserov in rubinov, ki je bil do zdaj predmet splošne zavisti in je slovel kot prvovrstno delo. Toda vse to je bilo v primeri z Miličino obleko, njenimi čipkami, briljanti in biseri neznatno in je docela utonilo med množico srednjih in grdih oblek. Almi na jezca je bila tako velika, da se je komaj držala v mejah dostojnosti; zato pa je s svojimi strupenimi opazkami podpihovala nevoljo ostalih dam proti "Rusini," ki se je drznila bahati se s svojim razkošjem in se vrhu tega kiti s "ponarejenimi" dragimi kamni, ker njim se je zdela docela neverjetno, da morejo biti briljantni in biseri take velikosti pristni ter v posesti navadnih smrtnikov. Splošno razburjenje je bilo takšno, da so prišli nekateri strupeni odmevi na račun Milice do Berenklavovih ušes.

Na moški strani pa je vlada docela nasprotno razpoloženje in nikdar ni bila Milica obkoljena od takega števila občudovalcev kakor tistega večera. Milica je bila vesela in živahna, kakor že davno ne, plesala je neprestano, a njeno ostroumno, živahno razgovarjanje in neodvisni, izvirni način mišljenja sta bila ravno tako privlačna kakor njena lepota.

Ples je bil na višku, ko je Milica po valčku začutila mrz in hotela po svojo mantiljo, ki jo je pustila na divanu v sprejemnici. Ker je tam ni našla, je prosila moža, naj ji prinese mantiljo iz sosedne sobe, misleč, da jo je tam pozabila; dala si so grof in še nekateri izmed mladih častnikov povsod iskali, mantilje ni bilo. Vsi pa so jo najprej videli in občudovali. Vprašali so sluge, iskali povsod, toda zaman; vseh se je polastil občutek zadrege; do tedaj ni v častniškem domu še nikdar nič zmanjkalo. Navzoči so se začudeno in nezaupno spogledovali.

— Pustite, gospoda, ne iščite, — je rekla Milica. — Ne, grofica, mantiljo moramo najti, in jaz jo najdem — je izjavil mlad poročnik, ki si je vzel stvar k srcu.

V tem trenutku je pristopila Alma.

— Morda je padla na tla, in bržkone jo je kdo nehote pahnil v kakšen kot, kjer jo jutri gotovo najdemo, — je pripomnila ravnodušno.

— Teško jo je kdo prezrl; saj ni zaponka, — je z vneto odgovoril tisti poročnik.

Milica je dvignila oči k Al-

mi in se zdržila. V pogledu Vizenbrukove je žarela taka zmes sovražstva in zlobnega zmagoslavja, da se ji je takoj vzbudil sum, da ima Alma pri vsej stvari svoje prste vmes. Ni še imela časa dodobra razmisliti, ko se je približal sluga, nesoč v roki umazano, zmečkano, poteptano in raztrgano cunjo, v kateri bi težko kdo prepoznal prelepo in dragoceno Miličino mantiljo.

— Sobarica jo je našla na koncu hodnika zraven damske garderobe, — je povedal sluga ter podal cunjo Milici, ki se je s studom umaknila.

Zdaj je bila Milica prepričana, da je to podlost izvršila Alma, in prezirno je pogledala v obličje svojo sovražnico, ki je sijala od pritajevane radosti.

— Škoda, — je izrazila svoje sočutje Alma. — Sicer, če jo pošljete v tvornico, vam jo operejo, zakrpajo in mantilja bo kakor nova.

Milica je vzklikala.

— Dajte to svoji ženi, — je rekla slugi. — Ne bom več nosila cunje, ki so jo mečkale in rrgale nepoštene, umazane rokice, sposobne takega podlega dejanja.

Odvrnila se je od lakaja, ki se je mrmraje zahvaljeval, ter se okrenila k možu.

— Jaz sem trudna, Egon, zato odhajam; ti pa ostani pri večerji, če hočeš.

Poslovala se je od okrog stoječih gospa in gospodov, katere je ta dogodek potrl, ker bilo je očitno, da je nekdo našel to napravljen. Milica je šla ven v spremstvu moža. Prišedši mimo Alme, je šla dalje, kakor da je ni videla.

Vizenbrukova je prebledela od jeze in v prvem hipu je obstala kakor otrpla.

— Saj je zblaznela, ta moskovska babnica, — je zavpila, ko si je opomogla, in komaj je soplala od jeze. — Kako se je drznila iti, ne da bi mi dala roko? Ali misli, da sem to jaz napravila? Se tega bi treba, da bi se polkovne dame pustile žaliti od te neolikanke, ki me je tako dragocene reči slugam, da se baha s svojim bogastvom in nam kaže svoje zaničevanje. Toda jaz tega ne trpim, jaz ...

— Pomirite se! Grofica je bila zelo razburjena in bržkone vas ni videla, zato vas ni pozdravila, toda brez nikakega zahrbtnega namena, — je tolažil jezo Almo neki častnik. — Vsekakor je ta dogodek najbolj neprijeten nam, in menim, da je treba predvsem pojasniti zadevo.

— Prav imate, gospod pl. Rihter. Zelo verjetno je, da je sama grofica z vlečko krila zavlekla mantiljo v kakšen kot. Pojdimo, Elza, — je dostavila Alma in prišla pod pazduho mlado Rambergovo, ki je molče stala v bližini v zadregi in jo nekam čudno gledala.

Ples se je nadaljeval, toda živahnost in veselje sta minila. Gostje in častniki gostitelji so se zbirali v skupine v kotih dvorane ali v sosednih sobah ter z raznih vidikov razpravljali o Miličini osebnosti in o dogodku.

V množični skupini dam sta bili generalka in Alma najglasnejši in sta seveda obsojali Milico.

Treba bi bilo namigniti grofu, da je njegova dolžnost poučiti ženo in ji prepovedati to smešno bahanje z oblekami in briljanti. Vidi se, da ima grofica Berenklavova premalo obzirnosti in razuma, da bi spoznala, da nismo v razstavi modnih izdelkov, ampak v družinskem krožku, kjer je potrebna

preprostost in kjer ne sme nihče poniževati drugih s pretirano potratnostjo in razkošjem ter kvariti vsem dobro voljo, — je sikala generalka, ki je privredla na ples dvoje grdih in slaboboleh nečakinj.

— Poročena ženska mora biti pred vsem skromna in ne sme zapeljevati mladine s svojim koketstvom in smešno gizdavostjo, — je pristavila druga dama, ki jo je ozlovoljilo dejstvo, da je neki mladenič pustil njeno hčer na cedilu in začel dvoriti Milici.

— V Petrogradu, med bogatimi trgovci, utegne biti tako nesramno koketstvo in smešna gizdavost na mestu, toda pri nas kaj takega ni dovoljeno, če pa se tako vede kakor danes, tedaj je ne moremo trpeti v naši sredi, — je rekla Alma.

Medtem ko so se dame razgovarjale, sodile in obrekovale, so tudi moški razpravljali o dogodku; toda njihova mnenja so bila naklonjena Milici, a nekateri izmed njenih občudovalcev so jo vneto branili.

— Jaz ne morem razumeti, zakaj so tako sovražni grofici Berenklavovi in očitajo grofu celo njegovo ženitev? — je vzklikel mlad poročnik, baron pl. Kersten. — To je očarujoča, bistroumna ženska s finim okusom, in jaz sem uverjen, da bi vsakdo izmed nas ravnal kakor grof Berenklav, t. j. otresel bi se pretiranega rodoljublja ter bi dal prednost dražestni nevski vili pred našimi Gretami in Gustelhami, ki so natrpene s čednostmi, prepokane z malomeščanskimi nazori in —

— Potolazite se, potolazite se, baron, in zaprite studenec svojih čuvstev, — ga je prekinil debeli major, oče štirih hčera, ki so bile sicer brez do-

te, toda nagrajene z vsemi mogočimi darovi in čednostmi. — Ne ponižujte svojih rojakinj zaradi poveljevanja te moskovske vrtoglavke, ki jo je Berenklav bogve odkod pobral v sramoto vsemu polku; se bo že pokazala v pravi luči, le počakajte. — Izogibati se ženitve z inozemkami ni nikakšen predsodek, ampak visoka, resnična modrost, zakaj takšne osebe prinašajo spor v družine, ker uvajajo v domače življenje svoje okuse, misli in navade, baš nasprotujoče samemu duhu germanskega plemena, ki je varčno, vztrajno, delavno in strogo pravno. Takšne so zlasti naše dame: vzorne gospodinjice, matere in žene, katerih svet je njih dom, a smoter življenja, osrečevati moža. Vzgojeni od takih izvrstnih mater in žen, bi li mogli živeti mi srečno s kakšno nakičeno, spakajočo se, trmasto Angleškinjo, ki se peča z lovom in športom, ali s kakšno muhavostjo, vihravo in lahkomišelnostjo Francosinjo, ali celo z brezskrbno in leno Italijanko? Nikdar! A Berenklav se je oženil z Rusinjo, t. j. vzel je izbor vseh teh nedo-

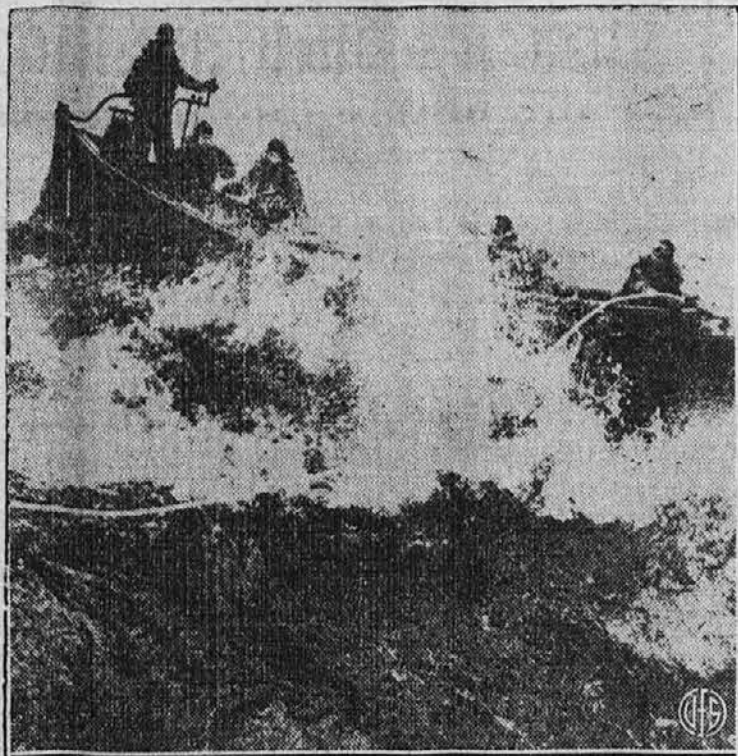
statkov, ki so jih uvedli v Rusijo inozemci, katerih tam mr-goli. Pa so tudi čisto narodni vzroki. Moj Bog! Človeku vstajajo lasje, ko slišiš govoriti barona Štoka o ruski družbi. Nравnost je padla na tako nizko stopnjo, da se ženske skoraj javno ponašajo svojo razvratnostjo; katerakoli gospodična, obdarjena z vrsto nezakonskih otrok, se svobodno giblje v družbi in se ne sramuje svojega položaja; tudi moški se kajpak ne vzdržujejo. Štok je na primer imenoval nekega svojega znanca, ki je zasnubil neko deklico z nezakonskim otrokom in ji stavil pogoj, da posinovi, to je, da prizna za svojega njene-

ga otroka. In pomislite, bila je nesporna. Ponavljam, grofa je možno samo zavidati in vsakdo izmed nas bi na njegovem mestu ravno tako ravnal in vzel za ženo očarujočo Milico z vsemi nedostatkami in ...

— Z rublji? — ga je posmehljivo prekinil major.

(Dalje prihodnjič.)

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

Nase vojaštvo v Alaski in na Aleutskih otokih se mora boriti z silnimi težavami. Z ladji preplavajo vojaštvo na celino z motoriziranimi čolni, kot nam kaže gornja slika. Moštvo mora imeti pač železne živce, da je kos težavam, s katerimi se mora boriti.

Vojni tajnik Henry L. Stimson (levi) je pripel na prsi polkovnika Francis D. Brink-a posebno vojaško odklovanje za njegove zasluge v bojih na Daljnem Vzhodu. Polkovnik je bil vojaški opazovalec v Singapuru, član zavetniškega glavnega stanu na Javi in udeležil se je bojev v Burni.

AMONG OHIO'S HEROES

Let's Explore Ohio

Courtesy—Standard Oil of Ohio

THE "FIGHTING MCCOOKS"

There were no service flags in 1864.

Had there been, Martha McCook of Carrollton would have had a flag with nine stars in her window. At the end of the Civil War, four of the blue stars would have been changed to gold.

Her sister-in-law at Steubenville, wife of Dr. John McCook, would have needed five stars.

and Brigadier General Daniel, Jr. at Kenesaw Mountain. Other members of this family were Surgeon Latimer A., Brigadier General George W., Major General Alexander McD., Major General Edwin Stanton, and Colonel John J. The ninth son, Midshipman J. James, died and was buried in Rio Janeiro long before the Civil War began.

The "tribe of John" included Major General Edward M., Brigadier General Anson G., Chaplain Henry C., Commander Roderick S., U. S. N., and Lieutenant John J.

The home of the family of Daniel, Sr., built in 1830 in Carrollton, has recently been acquired by the Ohio State Archaeological and Historical Society and after its restoration, will be opened as a museum in honor of both families of "Fighting McCooks."

je nesporna. Ponavljam, grofa je možno samo zavidati in vsakdo izmed nas bi na njegovem mestu ravno tako ravnal in vzel za ženo očarujočo Milico z vsemi nedostatkami in ...

— Z rublji? — ga je posmehljivo prekinil major.

(Dalje prihodnjič.)

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

Nekje na obali Pacifika se ameriški inženirji proučajo in preiskujejo različne zapreke proti tankom. Na sliki nam kaže nek tank, ki je obličen na ovirah, da ne so napravljene iz močnih brun, ki so zabita globoko zemljo.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENE IN NIKDAR POZABljENE MATERE

Mary Leben

ki so se morali za vedno ločiti od nas dne 31. avgusta, 1940. Dve leti v hladnem grobu, mati ljubljena že počiva; na Vaš grob zlato sonce sije, a med nami vedno še živite.

Večni Bob Vam daj plačilo, storili vse najboljše ste za nas, naš spomin naj bo darilo, spavajte v grobu zdaj sladko.

Zaljubljeni ostali: VICTOR LEBEN, sin.

MARY, sinaha; JOHN in ADOLPH, vnuka.

Cleveland, O., 31. Avgusta, 1942.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. . . Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši in najstarejši nadzorstveni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate o članstvu doje od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se niste ali članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Enjoy Hotel Breakers with 1000 comfortable rooms, moderate rates, World's Finest Beach, Free Attractions Daily

AUG. 28 thru SEPT. 3

LES BROWN

AND HIS ORCHESTRA IN GRAND BALLROOM

Nightly 8:00 to 11:00 (60¢) and Sat. and Sun. nights 8:00 to 11:00 (75¢) the Sunday Matinee 2:00 to 5:00 (50¢)

COMING: a ALVINO REY and his Orchestra and the KING SISTERS

Hall on bus to Sandusky, Lake Michigan to Cedar Point, also on Ohio Route 2, U. S. 6, Ask Your Travel Agent or Auto Club for folder.

Playground of the Great Lakes